Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MICHAL BOBEK
föredraget den 8 juni 2017 [1]

Mål C-268/16 P

Binca Seafoods GmbH
mot

Europeiska kommissionen

”Överklagande – Förordning (EG) nr 834/2007 – Produktion och märkning av ekologiska produkter – Förordning (EG) nr 889/2008 och genomförandeförordning (EU) nr 1358/2014 – Intresse av att väcka talan – Begreppet personlig fördel”

I. Inledning

1. Binca Seafoods GmbH (nedan kallad Binca) är importör av pangasius – en slags hajmal – från Vietnam. Genomförandeförordning (EU) nr 1358/2014 (nedan kallad den ifrågasatta förordningen) [2] är den senaste i en rad förordningar om ändring av de detaljerade reglerna om produktion och märkning av ”ekologisk” fisk.

2. Den ifrågasatta förordningen innehåller särskilda undantag, enligt vilka viss fisk får kallas ”ekologisk”, även om produktionen härav har innehållit icke-ekologiska moment (till exempel användning av viltfångade yngel för att komplettera bestånden). Förordningen antogs kort före utgången av en allmän övergångsperiod, under vilken ett omfattande undantag hade gällt. Enligt detta undantag kunde produkter, som hade framställts enligt vanliga metoder, betecknas som ”ekologiska”, där dessa metoder annars inte skulle uppfylla kraven för ”ekologisk” produktion. Bincas produkter tillhörde denna kategori.

3. Binca väckte talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen. Binca anförde som grund att de särskilda undantagen i förordningen var diskriminerande, eftersom de var tillämpliga vid produktion av vissa arter men inte vid produktion av pangasius. Binca kunde således inte utnyttja de särskilda undantagsreglerna och inte heller det mera omfattande undantag som hade gällt under en allmän övergångsperiod men inom kort skulle upphöra att gälla. Följden blev att Binca förhindrades att i fortsättningen märka sina produkter som ”ekologiska”.

1 Originalspråk: engelska.

2 Kommissionens förordning av den 18 december 2014 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ekologiska vattenbruksdjurs ursprung, djurhållningsmetoder för vattenbruk, foder för djur i ekologiskt vattenbruk samt produkter och ämnen som får användas i ekologiskt vattenbruk (EUT L 365, 2014, s. 97).

4. Genom beslut av den 11 mars 2016, Binca Seafoods mot kommissionen (T-94/15, ej publicerat, EU:T:2016:164) (nedan kallat det angripna beslutet) avvisade tribunalen Bincas talan om ogiltigförklaring och anförde som skäl att Binca saknade intresse av att väcka talan. Enligt tribunalens mening var syftet med Bincas talan att få till stånd en förlängning av den allmänna övergångsperioden. Tribunalen slog fast att en talan om ogiltigförklaring inte kunde leda till en sådan förlängning och därmed inte heller till det resultat som Binca önskade. Binca bedömdes därför sakna intresse av att väcka talan.

5. I överklagande har Binca yrkat att det angripna beslutet ska upphävas samt vidhållit sitt yrkande om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen. När det gäller avvisning är Bincas huvudargument att tribunalen har angivit otillräckliga och/eller inkonsekventa skäl för sitt ställningstagande att Binca saknar intresse av att väcka talan. Innebörden av begreppet ”intresse av att väcka talan” är därför central i detta överklagande.

II. Gällande bestämmelser

A. Förordning nr 834/2007

6. Förordning (EG) nr 834/2007 [3] utgör den grundläggande förordningen om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter (nedan kallad grundförordningen).

7. I artikel 2 i grundförordningen föreskrivs bland annat följande:

”I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *ekologisk produktion*: användning av produktionsmetoder som överensstämmer med de regler som fastställs i denna förordning i samtliga produktions-, beredningss- och distributionsled.

…

d) *aktör*: fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att kraven i denna förordning uppfylls inom de ekologiska företag som de driver.

…”

8. Artikel 15 i grundförordningen har rubriken ”Regler för produktion av vattenbruksdjur”:

”1. Utöver de allmänna regler för jordbruksproduktion som fastställs i artikel 11 skall följande regler tillämpas på produktion av vattenbruksdjur:

a) När det gäller vattenbruksdjurens ursprung:

   i) Ekologiskt vattenbruk skall grunda sig på uppfödning av unga bestånd som härstammar från ekologiska avelsbestånd och ekologiska anläggningar.

   ii) Om unga bestånd från ekologiska avelsbestånd eller anläggningar inte finns tillgängliga, får icke-ekologiskt producerade djur komma till en anläggning på särskilda villkor.

   …

3 Rådets förordning av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L189, 2007, s.1).

c) När det gäller avel:

…

iii) Artspecifika villkor för hanteringen av avelsbestånd, avel och yngelproduktion skall fastställas.

…

2. De åtgärder och villkor som krävs för tillämpningen av produktionsreglerna i denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.2.”

9. I avdelning IV (artiklarna 23–26) finns olika slags bestämmelser om märkning. Dessa gäller bland annat begränsning av användningen av uttrycket ”ekologisk”, obligatoriska uppgifter samt användning av logotyper.

10. Avdelning VI (artiklarna 32 och 33) innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att produkter, som importeras från tredjeland, ska få saluföras som ekologiska produkter i EU. Bestämmelserna innebär i huvudsak att de materiella villkoren i grundförordningen ska vara uppfyllda eller på motsvarande sätt garanterade.

11. Enligt artikel 38 ska kommissionen anta närmare bestämmelser för tillämpning av grundförordningen. I artikel 42 föreskrivs att grundförordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

B. Tillämpningsförordningarna

12. Den första förordningen om tillämpningsföreskrifter till grundförordningen var förordning (EG) nr 889/2008 [4] (nedan kallad tillämpningsförordningen). I tillämpningsförordningen var vattenbruksprodukter till att börja med undantagna från dess tillämpningsområde (artikel 1.2 a).

13. Tillämpningsförordningen ändrades därefter fyra gånger genom förordning (EG) nr 710/2009 [5] (nedan kallad den första ändringsförordningen), genomförandeförordning (EU) nr 1030/2013 [6] (nedan kallad den andra ändringsförordningen), genomförandeförordning (EU) nr 1364/2013 [7] (nedan kallad den tredje ändringsförordningen) och förordning nr 1358/2014, det vill säga den ifrågasatta förordningen. Var och en av dessa ändringsförordningar behandlas i tur och ordning nedan.

4 Kommissionens förordning av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, 2008, s. 1).

5 Kommissionens förordning av den 5 augusti 2009 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller fastställande av närmare bestämmelser för ekologisk produktion av vattenbruksdjur och alger (EUT L 204, 2009, s. 15).

6 Kommissionens förordning av den 24 oktober 2013 om ändring av förordning nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 283, 2013, s. 15).

7 Kommissionens förordning av den 17 december 2013 om ändring av förordning nr 889/2008 **om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 834/2007** när det gäller användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel och icke-ekologiskt förökningsmaterial för musslor vid ekologiskt vattenbruk (EUT L 343, 2013, s. 29).

1. Den första ändringsförordningen

14. Genom den första ändringsförordningen utvidgades tillämpningsförordningens giltighetsområde till att omfatta vissa vattenbruksdjur,[8] varvid närmare produktionsregler för dessa infördes i avdelning II, kapitel 2a med rubriken ”Produktion av vattenbruksdjur”. I artikel 25e i detta kapitel – med rubriken ”Ursprung för icke-ekologiska vattenbruksdjur och hanteringen av dessa” – föreskrivs en avtrappningsregel för användning av icke-ekologiska vattenbruksdjur i produktionsprocessen. I artikel 25e.3 anges den högsta tillåtna andelen icke-ekologiska vattenbruksyngel till 80 procent fram till den 31 december 2011, 50 procent fram till den 31 december 2013 och 0 procent fram till den 31 december 2015 (nedan kallad avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel). I artikel 25e.4 föreskrivs de restriktiva villkor under vilka insamling av vilda vattenbruksyngel är tillåten. Artikel 25e hade i sin ursprungliga version följande lydelse.

”1. För avelsändamål eller för att förbättra det genetiska materialet och när ekologiska vattenbruksdjur inte finns tillgängliga får viltfångade eller icke-ekologiska vattenbruksdjur föras in på en anläggning. Sådana djur ska hållas ekologiskt i minst tre månader innan de får användas för avel.

2. För uppfödningsändamål och när ekologiska vattenbruksyngel inte finns tillgängliga får icke-ekologiska vattenbruksyngel föras in på en anläggning. Åtminstone de två sista tredjedelarna av produktionscykeln ska förvaltas ekologiskt.

3. Den största andelen icke-ekologiska vattenbruksyngel som får föras in på anläggningen ska uppgå till: 80 % fram till den 31 december 2011, 50 % fram till den 31 december 2013 och 0 % fram till den 31 december 2015.

4. För uppfödningsändamål är insamling av vilda vattenbruksyngel specifikt begränsad till:

a) naturligt inflöde av larver och yngel av fisk och kräftdjur när dammar, inneslutningssystem och inhägnader fylls,

b) europeisk glasål, förutsatt att en godkänd förvaltningsplan för ål finns för platsen och att artificiell reproduktion ännu inte är möjlig.”

15. I skäl 9 i den första ändringsförordningen anfördes följande: ”Eftersom den ekologiska produktionen av vattenbruksdjur befinner sig i ett tidigt utvecklingsskede finns det inte tillgång till ekologiska avelsbestånd i tillräcklig mängd. Bestämmelser bör antas om införande av icke-ekologiska avelsbestånd och yngel på vissa villkor.”

16. Den första ändringsförordningen började gälla den 1 juli 2010 (artikel 2). I förordningen föreskrevs att i artikel 95 i tillämpningsförordningen skulle införas en ny bestämmelse, punkt 11, angående en övergångsordning (nedan kallad övergångsperiod). Övergångsperioden skulle avslutas senast den 1 juli 2013. Härigenom blev det i själva verket möjligt för befintliga produktionsenheter att fram till nämnda datum bedriva verksamhet enligt den tidigare ordningen och att under vissa villkor behålla sin ”ekologiska” status. Artikel 95.11 hade följande lydelse:”11. Under en period som löper ut den 1 juli 2013 får den behöriga myndigheten tillåta att de produktionsenheter för vattenbruksdjur och alger som är etablerade och bedriver produktion enligt nationellt godkända ekologiska bestämmelser innan

8 Särskilt de arter som förtecknas i bilaga XIIIa (se artikel 25a som har införts genom den första ändringsförordningen). Dessa arter omfattar pangasius (avsnitt 9 i bilaga XIIIa).

denna förordning träder i kraft behåller sin ekologiska status medan en anpassning till denna förordning sker, förutsatt att det inte förekommer någon otillbörlig förorening av vattnet med ämnen som inte är tillåtna vid ekologisk produktion. Aktörer som gynnas av denna åtgärd ska anmäla berörda anläggningar, fiskdammar, kassar eller algpartier till den behöriga myndigheten.”

17. I artikel 2 i den första ändringsförordningen anfördes även, att, förordningen på grundval av relevanta och vederbörligen motiverade förslag fick ses över i syfte att ändra den från och med den 1 juli 2013 (vilket senare skedde genom den andra och den tredje ändringsförordningen samt genom den ifrågasatta förordningen).

2. Den andra ändringsförordningen

18. Genom den andra ändringsförordningen förlängdes övergångsperioden från den 1 juli 2013 till den 1 juli 2015. Som skäl angavs områdets komplexitet och behovet av ytterligare tid för att bedöma förslag om regeländringar (skälen 2–4).

19. I den andra ändringsförordningen ändrades inte avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel (artikel 25e.3 i tillämpningsförordningen).

3. Den tredje ändringsförordningen

20. Genom den tredje ändringsförordningen ändrades avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel (artikel 25e.3 i tillämpningsförordningen). Bland annat tilläts andelen icke-ekologiska vattenbruksyngel uppgå till 50 procent fram till den 31 december 2014 i stället för som tidigare till den 31 december 2013. Den 31 december 2015 förblev det datum från och med vilket denna andel måste ha reducerats till 0 procent.

21. I den tredje ändringsförordningen ändrades inte den övergångsperiod som föreskrevs i artikel 95.11 i tillämpningsförordningen.

4. Den ifrågasatta förordningen

22. Genom den ifrågasatta förordningen ändrades en rad bestämmelser i tillämpningsförordningen. Bland annat utökades möjligheten att för uppfodringsändamål insamla vilda vattenbruksyngel. Ändringen gjordes genom tillägg av led c i artikel 25.e.4 i tillämpningsförordningen, vilket hade följande lydelse:

”4. För uppfödningsändamål är insamling av vilda vattenbruksyngel specifikt begränsat till

a) naturligt inflöde av larver och yngel av fisk och kräftdjur när dammar, inneslutningssystem och inhägnader fylls,

b) europeisk glasål, förutsatt att det finns en godkänd ålförvaltningsplan för platsen och att artificiell reproduktion ännu inte är möjlig,

c) insamling av vilda yngel av andra arter än europeisk ål för vidareuppfödning i traditionellt extensivt vattenbruk i våtmarker, exempelvis brackvattendammar, tidvattenområden och kustlaguner, inneslutna av vallar och bankar, förutsatt

   i) att utsättningen är förenlig med förvaltningsåtgärder som godkänts av de behöriga myndigheter som har ansvaret för förvaltningen av fiskbestånden i fråga, så att ett hållbart utnyttjande av de berörda arterna säkerställs, och

ii) att fisken utfodras uteslutande med foder som finns naturligt i miljön.”

23. Denna ändring motiverades i skälen 3 och 4 på följande sätt:

”(3) Enligt artikel 15.1 a ii) i förordning (EG) nr 834/2007 får icke-ekologiskt producerade djur komma till en anläggning på särskilda villkor, om unga bestånd från ekologiska avelsbestånd eller anläggningar inte finns tillgängliga. I förordning (EG) nr 889/2008 fastställs särskilda begränsningar när det gäller viltfångade vattenbruksdjur, inklusive insamling av vilda vattenbruksyngel. Vissa traditionella metoder för extensiv fiskodling i våtmarker, exempelvis brackvattendammar, tidvattenområden och kustlaguner, inneslutna av vallar och bankar, har funnits i århundraden och är värdefulla för kulturarv, bevarande av biologisk mångfald och lokalsamhällenas ekonomiska möjligheter. Under vissa förhållanden påverkar dessa metoder inte bestånden av de berörda arterna.

(4) Insamling av vilda yngel för vidareuppfödning inom dessa traditionella vattenbruksmetoder anses därför vara förenligt med målen, kriterierna och principerna för ekologisk vattenbruksproduktion, förutsatt att förvaltningsåtgärder godkända av den behöriga myndighet som ansvarar för förvaltningen av fiskbestånden i fråga införts för att säkerställa hållbart utnyttjande av de berörda arterna, att utsättning är förenligt med dessa åtgärder och att fisken utfodras uteslutande med foder som finns naturligt i miljön.”

24. Genom den ifrågasatta förordningen ändrades artikel 25k i tillämpningsförordningen. Ändringarna, som gjordes genom tillägg av dels led e i artikel 25.k.1, dels punkt 5 i artikel 25k, innebar att för köttätande vattenbruksdjur tilläts foderprodukter som härrörde från andra fiskar samt användning av histidin. Ändringarna hade följande lydelse:

”Särskilda regler för foder för köttätande vattenbruksdjur

1. Följande prioriteringar ska gälla för foder för köttätande vattenbruksdjur:

…

e) Foderprodukter som härrör från hel fisk som fångats vid fiske som certifierats som hållbart enligt ett system som godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med de principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013.

…

5. Histidin som framställts genom fermentering får användas i foderransonen till laxfiskar när de foderkällor som anges i punkt 1 inte ger tillräckligt mycket histidin för att tillgodose fiskens näringsbehov och förhindra uppkomst av grå starr.”

25. Den ifrågasatta förordningen innebar inte någon ändring av avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel (artikel 25e.3 i tillämpningsförordningen).

26. Den ifrågasatta förordningen innebar inte heller någon ändring av den övergångsperiod som föreskrevs i artikel 95.11 i tillämpningsförordningen.

III. Faktiska omständigheter och det administrativa förfarandet

27. De faktiska omständigheterna och det administrativa förfarandet beskrivs i punkterna 37–48 i det angripna beslutet.

28. Binca är ett tyskt företag. Det importerar i Vietnam producerad pangasius såsom en ekologisk produkt till Tyskland. Binca säljer fisken vidare till kunder i Tyskland, Österrike och Skandinavien. Sedan år 2005 köper Binca pangasius, som är certifierad som ekologisk av IMO Suisse enligt standarder som har uppställts av Naturland.

29. Binca köper fryst pangasius genom en förmedlare, som har sitt säte i Vietnam och även är ekologiskt certifierad. Förmedlaren behandlar och fryser fisken. Sedan Binca har fakturerats för den levererade produkten, exporteras den till Europa genom Bincas försorg. Under produktionsprocessen köper Binca själv ingredienserna till fiskfodret. Företaget levererar dessa till förmedlaren och gör avdrag för kostnaden på det inköpspris som betalas till förmedlaren.

30. Binca skrev i september 2014 till kommissionen och föreslog ändringar i tillämpningsförordningen, bland annat beträffande avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel (artikel 25e.3 i tillämpningsförordningen). Enligt Bincas förslag borde sådan användning tillåtas fram till år 2021.

31. Genom en skrivelse i oktober 2014 underrättade kommissonen Binca om att en översyn av tillämpningsförordningen pågick samt att medlemsstaternas och berörda parters synpunkter skulle beaktas.

32. Den ifrågasatta förordningen antogs den 18 december 2014.

33. I en skrivelse av den 18 februari 2015 begärde Binca med hänvisning till artikel 265 FEUF att kommissionen beträffande pangasius från Vietnam skulle förlänga den i artikel 95.11 i tillämpningsförordningen föreskrivna övergångsperioden till den 1 januari 2018.

34. Den 19 februari 2015 väckte Binca talan vid tribunalen angående ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen.

35. Genom en skrivelse av den 22 april 2015 underrättade kommissionen Binca om att någon ytterligare förlängning av övergångsperioden inte planerades och inte heller någon ändring av avtrappningsregeln om användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel.

IV. Förfarandet vid tribunalen och det angripna beslutet

A. Parternas argumentation

36. Binca anförde till stöd för sin talan om ogiltigförklaring att företaget hade blivit utsatt för diskriminering. Om övergångsperioden rätt och slätt hade avslutats i förhållande till samtliga producenter, skulle någon diskriminering inte ha förekommit. Den ifrågasatta förordningen innehöll dock specifika övergångsregler och undantag, som i praktiken gynnade Bincas konkurrenter, men inga övergångsregler eller undantag som gynnade Binca. I förordningen förlängdes inte heller övergångsperioden. Dessa övergångsregler och undantag, vilka enligt Bincas mening i praktiken gynnade endast annat ekologiskt vattenbruk, gällde framför allt ynglens ursprung.

37. Binca gjorde gällande att andra aktörer kunde fortsätta att använda ekologisk märkning i situationer då Binca i praktiken inte kunde det. Binca åberopade i detta sammanhang framför allt att produktion i Mekongdeltat inte behandlades på samma sätt som produktion i Europas bräckta vattenområden.

38. Binca ansåg sig vara direkt berörd av den ifrågasatta förordningen, eftersom företaget omfattades av unionsreglerna om ekologiskt vattenbruk och till följd av den ifrågasatta förordningen skulle förlora möjligheten att marknadsföra sina produkter som ekologiska.

39. Binca anförde vid tribunalen att den ifrågasatta förordningen stred mot företagets rätt att bedriva affärsverksamhet, principen om icke-diskriminering (med åberopande av artiklarna 16, 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) och mot principen om god tro (eftersom kommissionen kände till att det än så länge var omöjligt att bedriva en fullständigt ekologisk odling av pangasius [9]). Binca anförde även att kommissionen inte på vederbörligt sätt hade fullgjort sin av rådet ålagda skyldighet, eftersom kommissionen vid fastställandet av övergångsperiod inte hade beaktat den tekniska utvecklingen vid ekologisk odling. Binca ansåg slutligen att internationell handel begränsades.

40. Den 21 maj 2015 gjorde kommissionen invändning om rättegångshinder. Med anledning härav inkom Binca den 9 juli 2015 med ett svar.

41. Kommissionen anförde som grund för sin invändning om rättegångshinder att ansökan inte uppfyllde förutsättningarna i artikel 44.1 (numera artikel 76) i tribunalens rättegångsregler, eftersom ansökan inte var tillräckligt exakt utformad för att kommissionen skulle ha möjlighet att bemöta den. Kommissionen hävdade att ansökan inte innehöll något annat skäl för ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen än en hänvisning till artikel 1.1 i samma förordning (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen).

42. Kommissionen anförde även att Binca saknade intresse av att väcka talan och inte heller var direkt berörd av den ifrågasatta förordningen.

43. Kommissionen ansåg att Binca i egenskap av importör snarare än producent av pangasius inte var direkt berört av den regel om användning av yngel, som företaget påstod vara diskriminerande och därför ville få ogiltigförklarad. Bestämmelsen kunde möjligen ha återverkningar på Bincas ekonomiska verksamhet men inte direkt på företagets rättsliga förhållanden.

44. Vad gällde frågan om intresse av att väcka talan, anförde kommissionen att Bincas rättsliga förhållanden inte heller skulle beröras om artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen) bedömdes vara diskriminerande och förklarades ogiltig. Övergångsperioden skulle ändå löpa ut.

45. I svar på kommissionens argumentation vidhöll Binca att den ifrågasatta förordningen direkt berörde företaget, eftersom Binca härigenom var förhindrat att marknadsföra pangasius såsom en ekologisk produkt. För företagets konkurrenter var situationen den motsatta. Dessa kunde på grund av bestämmelserna i den ifrågasatta förordningen fortsätta att använda gällande produktionsmetoder och marknadsföra sina produkter som ekologiska. Konsumenter för vilka olika slags ekologisk fisk var utbytbar skulle sluta köpa Bincas produkter och i stället vända sig till företagets konkurrenter.

46. Binca klargjorde att företaget, i motsats till vad kommissionen påstod, för egen del inte önskade en förlängning av övergångsperioden. Binca var klar över att en sådan förlängning inte kunde uppnås genom en talan om ogiltigförklaring. Företaget eftersträvade i stället att få slut på den diskriminering som enligt dess mening hade föranletts av den ifrågasatta förordningen.

9 På grund av problem angående spontan äggläggning utan användning av hormoner.

47. Om den ifrågasatta förordningen inte hade funnits, skulle producenter av lax och forell, enligt Bincas mening, inte längre kunna sälja sina produkter som ekologiska. Binca anförde i detta sammanhang att producenter av lax och forell – för att tillgodose dessa fiskars näringsbehov – hade beviljats tillstånd att använda histidin och foder som framställts av annan fisk (artikel 1.3 och 1.5 i den ifrågasatta förordningen, varigenom ändring gjordes i artikel 25k.1 e och 25k.5 i tillämpningsförordningen).

48. Binca klargjorde att företaget inte hade framfört någon invändning mot övergångsperiodens slutdatum, eftersom företaget inte längre hade möjlighet att göra det (detta slutdatum var fastställt genom tidigare ändringsförordningar). Företaget hade inte under några omständigheter kunnat göra det tidigare, eftersom den fastställda övergångsperioden då var till fördel för företaget. Övergångsperioden i sig innebar inte heller någon diskriminering mellan aktörer.

B. Det angripna beslutet

49. Tribunalen anförde i det angripna beslutet att Binca i själva verket ville få till stånd en förlängning av övergångsperioden (punkt 67).

50. Tribunalen anförde vidare (punkterna 68 och 69) att den ifrågasatta förordningen inte innebar någon ändring av vare sig övergångsperioden eller tidtabellen i avtrappningsregeln om användning av yngel (artikel 95.11 respektive artikel 25e.3 i tillämpningsförordningen)

51. Tribunalen konstaterade att Binca medgav att företaget inte kunde uppnå en förlängning av övergångsperioden genom en talan om ogiltigförklaring. Under dessa omständigheter kunde en ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen enligt tribunalens mening inte leda till att Binca fick möjlighet att importera pangasius såsom en ekologisk produkt. Tribunalen fann därför att Binca inte hade något intresse av en ogiltigförklaring. Talan kunde därför inte tas upp till sakprövning (punkterna 72 och 73).

52. Tribunalen tillade att Binca – för att få övergångsperioden ogiltigförklarad – borde ha angripit den första och den andra ändringsförordningen på grundval av att kommissionen beträffande förordningar av det slaget hade en skyldighet att fastställa långa övergångsperioder. Vidare borde Binca vid domstolen med stöd av artikel 264 FEUF ha yrkat att ogiltigförklaringen skulle inhiberas till dess att en ny förordning med en längre övergångsperiod hade antagits.

V. Förfarandet vid domstolen

53. Binca yrkar i sitt överklagande att domstolen ska upphäva det angripna beslutet och ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen. Kommissionen bestrider överklagandet och yrkar att Binca ska åläggas att betala rättegångskostnaderna.

54. Binca åberopar 15 olika grunder för sitt överklagande. Dessa kan sammanfattas under följande rubriker:

– *Första uppsättningen grunder*: Inkonsekvent och otillräcklig argumentation gällande a) underlåtenhet att beakta argument om konkurrensskydd och åsidosättande av principen om likabehandling samt b) felaktig redogörelse för syftet med talan.

– *Andra uppsättningen grunder*: Tribunalen har underlåtit att ta upp ansökan, som rätteligen handlar om konkurrensskydd, till prövning i sak.

– *Tredje uppsättningen grunder*: Åsidosättande av rätten till effektivt domstolsskydd och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, närmare bestämt underlåtenhet att pröva målet i sak.

– *Fjärde uppsättningen grunder*: Åsidosättande av rätten till offentlig förhandling.

– *Femte uppsättningen grunder*: Åsidosättande av rätten att bedriva affärsverksamhet och rätten till likabehandling.

55. Gällande den första uppsättningen grunder vidhåller Binca att tribunalen vid bedömningen av huruvida företaget hade intresse av att väcka talan underlät att beakta företagets argumentation gällande ojämlik behandling och kom fram till den felaktiga slutsatsen att syftet med företagets ansökan var att åstadkomma en förlängning av övergångsperioden. Kommissionen anser dock att tribunalens behandling av Bincas argumentation var tillräckligt ingående och att tribunalen inte hade begått något rättsligt fel. Enligt kommissionens mening gjorde tribunalen en korrekt bedömning, när den slog fast att Binca inte skulle uppnå någon fördel vid en ogiltigförklaring.

VI. Bedömning

56. Det är endast den första uppsättningen grunder som kräver en närmare behandling. Enligt min mening ska överklagandet i övrigt antingen avvisas eller avslås.

1. Huruvida tribunalens beslutsskäl är otillräckliga och/eller inkonsekventa

57. Såsom anges i punkt 1 i det angripna beslutet gäller ansökan till tribunalen i mål T-94/15 frågan om ogiltigförklaring av förordning nr 1358/2014.

58. Tribunalen uttalade i punkterna 72 och 73 i det angripna beslutet att i) en ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen inte skulle leda till att Binca tilläts importera ekologiskt märkt pangasius till EU samt att ii) Binca inte hade något intresse av att den ifrågasatta förordningen ogiltigförklarades.

59. Jag instämmer i det första av dessa ställningstaganden, däremot inte i det andra.

60. I motsats till vad som uttryckligen görs gällande i punkterna 72 och 73 i det angripna beslutet, anser jag att Bincas intresse av att väcka talan i det nu aktuella målet *inte* består i att få rätt att kunna importera varor till EU. Bincas intresse av att väcka talan består i stället i att neutralisera den ifrågasatta förordningens diskriminerande verkningar genom att få förordningen ogiltigförklarad. Binca är med andra ord förhindrad att märka sina produkter som ekologiska och andra borde ”handikappas” på samma sätt. Detta skulle inte vara idealiskt för Binca, men skulle, enligt Binca, åtminstone undanröja den snedvridning av konkurrensen som påverkar företaget negativt, vilket är ett resultat av eller härrör från den ifrågasatta förordningen.

61. I det angripna beslutet behandlas detta argument inte alls. I beslutet ”omkvalificeras” i stället syftet med talan, trots den klara ordalydelsen i ansökan. Ansökan avvisas därefter på grund av detta ”omkvalificerade” syfte. Frågan om Bincas intresse av att väcka talan bedöms över huvud taget inte mot bakgrund av det ursprungligen angivna syftet med ansökan.

62. Det är korrekt att tribunalen inte har skyldighet att explicit behandla parternas samtliga argument.[10] Påståendet om diskriminering i den ifrågasatta förordningen är emellertid Bincas huvudargument. Tribunalen har inte ens kortfattat berört den eventuella negativa konsekvensen av diskrimineringen för Binca och inte heller företagets motsvarande intresse av att i sådant fall få förordningen ogiltigförklarad. Enligt min uppfattning utgör detta en allvarlig brist i tribunalens beslutsskäl.

63. Tribunalen sammanfattar visserligen Bincas argument i detta avseende (se punkterna 58–63 i det överklagade beslutet) men besvarar dem inte. De överväganden som redovisas i punkt 77 i det angripna beslutet innehåller ingen ytterligare information härom. Kommissionen åberopade punkt 77 både i sina skriftliga inlagor och vid den muntliga förhandlingen. I denna punkt anfördes endast att situationen för Bincas konkurrenter är oväsentlig vid bedömningen av företagets intresse av att väcka talan för att få till stånd en förlängning av övergångsperioden.

64. Återigen påstod Binca emellertid inte att företagets fördel vid en ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen låg i en eventuell förlängning av övergångsperioden. Företagets påstådda fördel utgjordes i stället av att de bestämmelser i förordningen, som företaget ansåg vara diskriminerande, skulle upphöra att gälla.

65. Jag anser att en viss del av oklarheten i detta hänseende beror på att tribunalen höll fast vid att Bincas *egentliga* grund gällde kommissionens vägran att förlänga övergångsperioden (se särskilt punkt 67 i det överklagade beslutet). Binca underlättade inte för sig självt i detta hänseende. Såsom kommissionen anmärkte, upprepade företaget i sin ansökan att dess drömscenario var att övergångsperioden förlängdes. Trots dessa uttalanden framgår det dock fullständigt klart av både ansökan och punkt 1 i det angripna beslutet att syftet med ansökan var en ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen.

66. På grund av vad ovan anförts är motiveringen i det angripna beslutet otillräcklig. Bincas första uppsättning argument är välgrundad.

67. Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, innan den återförvisar ärendet till tribunalen, avgöra detta såvitt avser frågan huruvida intresse av att väcka talan föreligger. Vad gäller övriga frågor i målet saknas förutsättningar för ett ställningstagande av domstolen.

68. Jag anser att Binca hade intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsfördordningen). Överklagandet i övrigt bör avvisas. Mina skäl anges nedan (se avsnitt 2, angående den del av överklagandet som bör avvisas och avsnitt 3, angående den del av överklagandet som bör tas upp till sakprövning).

2. Ogiltighetsansökans räckvidd

69. Binca yrkade i sin ansökan att den ifrågasatta förordningen skulle ogiltigförklaras i sin helhet men anförde som grund endast argument beträffande artikel 1.1 i förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen). Bincas svar med anledning av kommissionens invändning om rättegångshinder innehöll dock även argumentation beträffande artikel 1.3 och 1.5 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om tillägg av led e i artikel 25k.1 och av punkt 5 i artikel 25k i tillämpningsförordningen). Vid den muntliga förhandlingen klargjorde Binca att företaget yrkade ogiltigförklaring av inte endast artikel 1.1 utan även artikel 1.3 och 1.5 i den ifrågasatta förordningen.

10 Dom av den 22 maj 2008, *Evonik Degussa/kommissionen och rådet* (C-266/06 P, ej publicerad, EU:C:2008:295, punkt 103).

70. Enligt artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 44.1 i rättegångsreglerna för tribunalen [11] ska en ansökan innehålla en kortfattad framställning av åberopade grunder. Denna sammanfattning ska vara tillräckligt klar och precis, så att svaranden har möjlighet att förbereda sitt försvar och så att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till annan information. [12]

71. Jag anser att Bincas ansökan till tribunalen uppfyllde dessa krav endast beträffande artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen). Bincas ansökan i övrigt uppfyllde inte kraven. I ansökan saknades bland annat uppgift beträffande vilka bestämmelser i övrigt som talan avsåg.

72. Det kan inte uteslutas att en sökandes framställning av sina rättsliga grunder under vissa omständigheter kan anses tillräckligt klar och tydlig, även om alla aktuella bestämmelser inte redovisas uttryckligt och var för sig. Så är emellertid inte fallet här. Även om det av Bincas ansökan klart framgår att den gäller den ifrågasatta förordningens diskriminerande karaktär, är diskrimineringens karaktär och källa långt ifrån självklara vid läsning av den ifrågasatta förordningen. För att uppfylla förutsättningarna i artikel 44.1 i rättegångsreglerna för tribunalen har det således ålegat Binca att klart redovisa de bestämmelser som företaget anser vara diskriminerande och, om än kortfattat, skälen härför.

73. Bristen på precision i ansökan kan inte heller avhjälpas genom att Binca – i sitt svar med anledning av kommissionens invändning om rättegångshinder – specifikt hänvisade till andra bestämmelser i den ifrågasatta förordningen. Enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna för tribunalen [13] får inga nya grunder åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. [14]

74. Mot bakgrund av ovan anförda skäl anser jag att Bincas överklagande om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen ska avvisas *utom* såvitt det avser artikel 1.1 (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämningsförordningen).

75. Innan jag övergår till att behandla Bincas intresse av att väcka talan beträffande artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen, kan det vara lämpligt att klarlägga två punkter. Binca har kritiserat hela den ifrågasatta förordningen men inte lyckats uppfylla villkoren för att få merparten därav upptagen till sakprövning. Detta innebär för det första inte att Binca saknar intresse av att väcka talan angående artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen. [15] Jag ser för det andra inte någon allvarlig brist i artikel 1.1 och någon invändning av sådant slag har inte heller framförts. Det är därför formellt sett möjligt att ogiltigförklara denna artikel och låta återstoden av den ifrågasatta förordningen vara intakt. [16]

11 Numera artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 76 i rättegångsreglerna för tribunalen.

12 Se dom av den 21 mars 2002, Joynson/kommissionen (T-231/99, EU:T:2002:84, punkt 154), beslut av den 19 september 2016, Gregis/EUIPO – DM9 Automobili (ATS) (T-5/16, ej publicerat, EU:T:2016:552, punkt 18).

13 Numera artikel 84.1 tribunalens rättegångsregler.

14 Beslut av den 14 april 2016, KS Sports/EUIPO (C-480/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:266, punkt 23).

15 Se, i detta sammanhang, dom av den 12 september 2002, Europe Chemi-Con (Tyskland)/rådet (T-89/00, EU:T:2002:213, punkt 35).

16 Se, angående detta, dom av den 12 april 2013, Du Pont de Nemours (Frankrike) m.fl./kommissionen (T-31/07, icke publicerat, EU:T:2013:167).

3. Intresse av att väcka talan

76. ”Intresse av att väcka talan” förutsätter att sökanden i målet skulle uppnå en fördel om vederbörandes talan bifölls.[17] En personlig fördel som konstituerar intresse av att väcka talan kan vara antingen *faktisk eller rättslig*. Jag har i ett annat sammanhang i detalj utvecklat varför denna ståndpunkt får anses klart framgå av rättspraxis.[18] Jag ska inte upprepa dessa skäl i detalj här.

77. Från den muntliga förhandlingen är det emellertid värt att notera att kommissionen beträffande en situation, där en unionsåtgärd innebar vissa fördelar för aktörer på marknaden, godtog att deras konkurrenter kunde ha ”intresse av att väcka talan” för att få åtgärden ogiltigförklarad. Kommissionen uppställde vissa villkor för att godta ett sådant intresse. Den ansåg att konkurrensförhållandet måste vara ”klart” samt att konkurrenternas fördel måste vara ”påtaglig”. Jag kommer att behandla dessa villkor närmare nedan. På detta stadium är det emellertid viktigt att konstatera att intresset av att väcka talan i princip kan vara av *faktisk* karaktär. Det kan bestå i en kommersiell fördel som skulle uppnås vid en ogiltigförklaring av en ifrågasatt åtgärd.

78. Har Binca ett sådant ”faktiskt” intresse av att få till stånd en ogiltigförklaring av artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämningsförordningen)?

79. Kommissionen anser att Binca inte har det och anger följande två skäl. Binca är en fiskimportör i ett senare led och konkurrerar inte med de aktörer som påstås ha fördel av den ifrågasatta förordningen. För att fastställa ett intresse av att väcka talan i ett fall som det nu aktuella krävs för det första att konkurrensförhållandet är ”klart” och ”tydligt”. Det slags fisk – pangasius – som Binca importerar är över huvud taget inte utsatt för konkurrens från de fisksorter som enligt Bincas mening har gynnats av den ifrågasatta förordningen. För att ett intresse av att väcka talan ska anses föreligga i ett fall som det nu aktuella ska den påstådda konkurrensnackdelen vara ”uppenbar”.

80. Jag instämmer inte i denna tolkning av begreppet ”intresse av att väcka talan” och tillhörande villkor. För att ett intresse av att väcka talan ska anses föreligga krävs inte, enligt min mening, att det nödvändigtvis måste föreligga ett direkt konkurrensförhållande och definitivt inte heller att konkurrensförhållandet, såsom kommissionen påstår, ska vara ”klart” och ”tydligt” och innebära en ”uppenbar” konkurrensfördel. Jag ser ingen grund för sådana krav.[19]

81. Ytterligare tre anmärkningar bör göras i detta sammanhang.

82. När en unionsförfattning leder till fördelar för vissa aktörer, anser jag för det första att det i en del fall är fullt möjligt att inte endast konkurrenter utan även aktörer i tidigare eller senare led drabbas av allvarliga kommersiella återverkningar. Om en produkt *faktiskt* påverkas negativt på grund av en unionsförfattning, är det helt enkelt konstlat att påstå att denna negativa inverkan i allmänhet är begränsad till en bestämd nivå i distributionskedjan. Denna inverkan beror på det specifika faktiska sammanhanget i det enskilda fallet.

83. Mot bakgrund av de faktiska omständigheter som tribunalen har redovisat, har för det andra Bincas roll i distributionskedjan en mera sammansatt karaktär än den som ”enbart” importör. I det angripna beslutet konstateras att Binca faktiskt tillhandahåller det foder som används för att producera den fisk som företaget sedan köper.[20]

17 Dom av den 18 december 1997, *ATM mot kommissionen* (T-178/94, EU:T:1997:210, punkterna 59–62).

18 Mitt förslag till avgörande i de förenade målen Bionorica och Diapharm/kommissionen (C-596/15 P och C-597/15 P, EU:C:2017:297, punkterna 49–52). Detta förslag är en konsekvens av att det finns en rad icke materiella värden som enligt domstolen kan innebära intresse av att väcka talan, till exempel rykte, moral och framtidsutsikter (se dom av den 27 juni 1973, Kley/kommissionen (35/72, EU:C:1973:73, punkt 4), dom av den 28 maj 1998, W/kommissionen (T–78/96 och T–170/96, EU:T:1998:112, punkt 47) .

19 På fråga vid den muntliga förhandlingen vitsordade kommissionen att kravet på ett ”tydligt” konkurrensförhållande saknade stöd i rättspraxis.

20 Punkterna 41 och 42 i det överklagade beslutet.

84. De krav för ekologisk märkning som gäller för importörer av vattenbruksprodukter *innefattar* för det tredje de produktionskrav som föreskrivs i den ifrågasatta förordningen, vilket bekräftades av kommissionen vid den muntliga förhandlingen. Vid bedömning av frågan huruvida rätt till sakprövning föreligger är det därför – i motsats till vad kommissionen har hävdat – inte möjligt att göra en uppdelning mellan å ena sidan aktörer, som är att anse som ”mottagare” av den ifrågasatta förordningen, och å andra sidan aktörer som inte är det.

85. Av ovan anförda synpunkter framgår, enligt min mening, vikten av att – vid prövning av frågan huruvida intresse av att väcka talan föreligger – avstå från införandet av ytterligare allmänna tilläggskrav angående det relevanta konkurrensförhållandets karaktär.

86. För att styrka sitt intresse av att väcka talan måste Binca, oavsett sin exakta roll i distributionskedjan, visa att företaget skulle gå miste om en personlig rättslig eller faktisk fördel vid en ogiltigförklaring av artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen).

87. Det framgår av skälen 3 och 4 i den ifrågasatta förordningen att syftet med artikel 1.1 är att underlätta pågående produktion av ekologisk fisk, vilken produktion annars skulle upphöra. En ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen skulle leda till att dessa undantag försvann och därmed göra det svårare eller till och med omöjligt att producera viss slags fisk ekologiskt i den mening som avses i grundförordningen och genomförandeakter.

88. En sådan ogiltigförklaring skulle emellertid endast vara till fördel för Binca och kunna ge ett intresse av att väcka talan om i) dessa undantag hade ingen eller mindre betydelse vid produktion av den fisk som Binca importerar och ii) den fisk som Binca importerar konkurrerar med produkter för vilka dessa undantag innebar en fördel.

89. Binca har visat att båda dessa förutsättningar är uppfyllda, vilket enligt min mening är tillräckligt för att anse att företaget har intresse av att väcka talan.

90. I tribunalen anförde Binca beträffande artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen) att Mekongdeltats specifika tidvatten och bottenstruktur gjorde att vattenbruksyngel inte kunde fångas på samma sätt som i europeiska vatten (annat än vid pilotprojekt och småskalig forskning) (punkten i). Även om det exakta konkurrensförhållandet beträffande ekologisk pangasius och annan fisk är oklart, framstår det som högst rimligt att anta att ekologisk fisk av ett slag är utsatt för konkurrens från ekologisk fisk av ett annat slag (punkten ii). Binca importerar uppenbarligen inte clementiner eller kullager (och inte heller icke-ekologisk fisk). [21]

91. Kommissionen har bestritt båda ovannämnda punkter. Vid den muntliga förhandlingen uppehöll sig kommissionen utförligt vid konkurrenssituationen mellan pangasius och annan fisk och hänvisade till ekonomiska rapporter, bedömningar om företagskoncentrationer, fiskpinnar och fina italienska restauranger.

92. Behovet av en sådan ingående diskussion bekräftar att meningsutbytet i detta avseende har urartat till en separat argumentation i sak angående huruvida Binca i praktiken har varit utsatt för diskriminering eller inte och vilka skäl kommissionen kan ha haft för sin differentiering i samband med lagstiftningen.

21 Omständigheterna är därför annorlunda än de som förelåg i målet Andechser Molkerei, i vilket domstolen ansåg att klaganden inte hade styrkt sitt påstående att det förelåg en konkurrenssituation gällande ekologisk och icke-ekologisk yoghurt, vilka produkter var föremål för olika regelverk (se dom av de 4 juni 2015, Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen (C-682/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:356, punkterna 35–37).

93. För att kravet på intresse av att väcka talan ska vara uppfyllt bör i denna typ av mål inte krävas mer av sökanden än att det lätt kan konstateras att vederbörande befinner sig i en ofördelaktig situation på grund av den angripna rättsakten (som underförstått innebär att rättsaktens ogiltigförklaring medför en personlig fördel). Syftet med villkoret ”intresse av att väcka talan” är att göra en preliminär granskning för att gallra bort ansökningar som avser allmän talan, juridisk rådgivning och allmänna eller hypotetiska frågor. [22] En preliminär granskning som förutsätter en detaljerad CAT-scanning kan inte kallas ”preliminär”.

94. Avslutningsvis bör ytterligare två anmärkningar göras. För det första har kommissionen som grund för sin ståndpunkt att ett intresse av att väcka talan inte föreligger i detta mål, hävdat att det föreligger ”allmän talan” (*actio popularis*). Denna invändning kan enligt min mening lätt avfärdas. Allmän talan förs av en företrädare för allmänheten i det allmännas intresse. Det framgår helt klart av Bincas skriftliga yttranden att Binca inte företräder allmänheten. Företaget är verksamt på den relevanta marknaden och har varit det under många år. Det agerar inte heller i allmänhetens intresse utan i sitt eget kommersiella intresse.

95. För det andra tycks kommissionens verkliga invändning vara att tröskeln för att godta intresse av att väcka talan inte får vara ”för låg”, eftersom det skulle kunna öppna för en störtflod av ansökningar om ogiltigförklaring. Även sådana farhågor är lätta att avfärda. Det följer till att börja med av definitionen att frågan huruvida ”intresse av att väcka talan” föreligger inte ska bedömas i syfte att säkerställa ett visst antal förfaranden. Frågan är huruvida sökanden skulle uppnå en personlig – rättslig eller faktisk – fördel genom en ogiltigförklaring. Vidare är ”intresse av att väcka talan” endast ett av flera kumulativa villkor för beviljande av prövning i sak. Detta rekvisit bör ses som det minst krävande, eftersom det, såsom nämnts ovan, i huvudsak handlar om en mekanism för preliminär granskning.

96. Mot bakgrund av vad ovan anförts gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att Binca saknade intresse av att väcka talan angående ogiltigförklaring av artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen (vilken artikel handlar om ändring av artikel 25e.4 i tillämpningsförordningen).

VII. Förslag till avgörande

97. Jag föreslår att domstolen ska

– upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 mars 2016, Binca Seafoods/kommissionen (T-94/15, ej publicerat, EU:T:2016:164) i den mån tribunalen ogillar Bincas talan om ogiltigförklaring av artikel 1.1 i **kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1358/2014 av den 18 december 2014 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ekologiska vattenbruksdjurs ursprung, djurhållningsmetoder för vattenbruk, foder för djur i ekologiskt vattenbruk samt produkter och ämnen som får användas i ekologiskt vattenbruk**,

– ogilla överklagandet i övrigt,

– återförvisa målet till tribunalen, och

– besluta att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

22 Van Raepenbusch, S., ”L’Intérêt à agir dans le contentieux communautaire” i *Mélanges en hommage à Georges Vandersanden*, Bryssel, Bruyant, 2008, s. 381